
79. (Presentation)

Herr president, statsråd, medlemmar av Nordiska rådet, mina damer och herrar! Mitt namn är Oskar Sameland, och jag står här i egenskap av ledamot i presidiet för Ungdomens nordiska råd. Vi vill tacka Nordiska rådet för att vi har beretts möjlighet att yttra oss här under sessionen.

Gränshindersfrågorna är fundamentala för UNR. För oss i den unga generationen ledde först migrationskrisen 2015 och sedan, i ännu högre grad, coronapandemin till en obekvämlig insikt om gränsernas existens. För oss som har vuxit upp med Schengensamarbetet som en självklarhet, för att inte tala om den nordiska passunionen, har gränserna bara syns genom en blå skylt med gula stjärnor i en ring på. Det är därför glädjande att höra alla här tala sig varma för den fria rörligheten. Men trots detta och trots att exempelvis Gränshindersrådet har påtalat problemen med de stängda gränserna och föreslagit alternativa lösningar har vi nordbor alltför länge mötts av vägspärrar och inreseförbud när vi ska resa in i ett annat nordiskt land.

Hur ska ni som samarbetsministrar se till att samma sak inte upprepas nästa gång en kris inträffar? Och hur ska ni återupprätta förtroendet hos dem som bor i gränstrakterna för att gränserna nu kommer att förbli öppna? Om detta inte sker läggs, precis som Cecilie sa här, en våt filt över utvecklingen och framtidsutsikterna i dessa viktiga områden.

De inre gränserna i Norden är över 2 000 kilometer långa, och varje dag passerar i vanliga fall över 100 000 personer gränserna. Högtidliga ord i talarstolen är alltid trevligt, men hur kan vi lita på att de också står fast när det är skarpt läge?

